

УДК 004.042

Р. Бранець, О.Б. Назаревич канд. техн. наук., доц.

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя, Україна

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ БІОМЕТРИЧНОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ КОРИСТУВАЧІВ

R. Branets, O.B. Nazarevich Ph.D., Assoc.

INFORMATION TECHNOLOGY OF BIOMETRIC IDENTIFICATION OF USERS

Прогрес у правовому та науковому розумінні проблем, з якими стикається суспільство, може бути досягнутий при наявності простору для новаторського та радикального іслення про закон та науку. Застосування біометричних характеристик для ідентифікації в даний час переживає період бурхливого розвитку. Багато в чому це зростання пов'язане з рішеннями урядів провідних держав про їх застосування в паспортно-візових документах, що направило в цю область великі фінансові та матеріальні ресурси. Усі біометричні технології характеризуються однаковою базовою моделлю. Спочатку необхідно створити первинний реєстраційний шаблон користувача. Ця операція здійснюється шляхом збору кількох зразків за допомогою будь-якого біометричного сенсора. Далі зі зразків добуваються характерні ознаки й отримані результати об'єднуються згідно певного алгоритму в шаблон. Первинний шаблон зберігається прикладною програмою як контрольний шаблон. Дактилоскопія (розпізнавання відбитків пальців) - найбільш популярний на сьогоднішній день біометричний метод ідентифікації особистості. Весь процес ідентифікації по малюнку папілярних ліній займає не більше кількох секунд і не вимагає зусиль від тих, хто використовує дану систему доступу. Існує два основних алгоритму порівняння отриманого коду з наявними в базі шаблоном: по характерних точках і по рельєфу всієї поверхні пальця. У першому випадку виявляються характерні ділянки і їх взаємне розташування. У другому випадку запам'ятовується все в цілому. У найпростішому випадку при обробці зображені на ньому виділяються характерні точки (наприклад, координати кінця або роздвоєння папілярних ліній, місця з'єднання витків). Можна виділити до 70 таких точок і кожна з них охарактеризувати двома, трьома або навіть великим числом параметрів. В результаті можна отримати від відбитка пальця до п'ятисот значень різних характеристик. Більш складні алгоритми обробки з'єднують характерні точки зображення векторами і описують їх властивості і розташування. В результаті можна отримати від відбитка пальця до п'ятисот значень різних характеристик. У сучасних системах використовується також комбінація обох алгоритмів, що дозволяє підвищити рівень надійності системи. Додатково залучається інформація про морфологічну структуру відбитка пальця. При збігу одержуваних ознак з шаблонним, попередньо закладеними в пам'ять системи і активізованими при наборі ідентифікаційного номера, подається команда виконавчому пристрою. Якщо один з пальців пошкоджений, для ідентифікації можна скористатися додатковим відбитком, відомості про яких, як правило, також вносяться в біометричну систему при реєстрації користувача.

Література

1. Ідентифікація та автентифікація [електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://sites.google.com/site/identifikaciataautentifikacia/>

2) Біометричні засоби ідентифікації особистості [електронний ресурс]. – Режим доступу: http://gymilit.in.ua/re_%D0%91%D1%96%D0%BE